

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 - 'S-GRAVENHAGE - TEL. 614941

224729 B
17.5.74 M
M.B.

AAN:
De Minister-President

TER KENNISNEMING

Voorzitter van de Raad
van Ministers

MINISTERRAAD 24 MEI 1974 / 1°

Dienstonderdeel: Directie Integratie Europa

Datum: 15 mei 1974

Onderwerp: Verslag 285e zitting Raad der
Europese Gemeenschappen

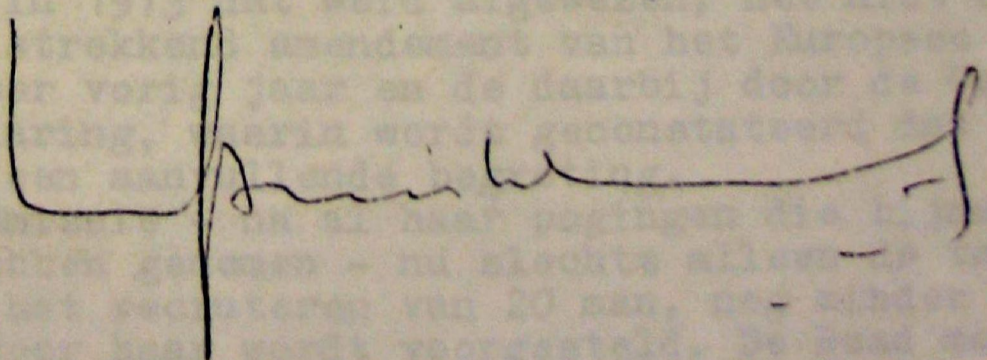
Kenmerk: DIE-113195

TER INFORMATIE

Ik heb de eer U hiernevens ter informatie van de Ministerraad te doen toekomen een verslag van de op 7 mei 1974 te Brussel gehouden bijeenkomst van de Raad der Europese Gemeenschappen.

Spoedshalve is een exemplaar van dit verslag rechtstreeks aan de leden van Uw Raad en aan alle Staatssecretarissen toegezonden.

DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

285e ZITTING VAN DE RAAD VAN MINISTERS
DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, GEHOUDEN
OP 7 MEI 1974 TE BRUSSEL

1. Agenda (896/74)

Goedgekeurd met dien verstande dat op verzoek van Minister Van Elslande punt 11 (ACP-onderhandelingen) achter punt 6 werd geplaatst. De verklaring van de voorzitters van Raad en Commissie (punt 5) werd behandeld na de discussie over de Italiaanse maatregelen.

2. Resoluties eerste aprilzitting E.P. (doc. 755/74)

Zonder nadere opmerkingen ter kennis genomen.

3. Aanvullende begroting 1974 no. 1.

Raadsvoorzitter Friederichs verzocht de heer Boemcke dit agenda-punt in te leiden aan de hand van de resultaten van de besprekingen in het Coreper. De heer Boemcke legde daarop een verklaring af, waarin tot uitdrukking gebracht werd dat een ruime meerderheid der delegaties het Commissievoorstel voor een ontwerp aanvullende begroting had afgewezen en dat nu aan de Commissie gevraagd moest worden of zij haar voorstellen handhaafde. Tevens werd in de verklaring gewezen op het Europese Parlement dat in verband met het niet-doorgaan van de voorgenomen dialoog met de Raad, hierover zo spoedig mogelijk geïnformeerd zou moeten worden.

Toen geen enkele delegatie hierna het woord verlangde, legde Commissaris Cheysson namens de Commissie de volgende verklaring af: "Nu geconstateerd kan worden dat het handhaven van de Commissievoorstellen niet langer zin heeft, kan de Commissie niets anders doen dan het hoofd buigen, echter niet nadat de volgende twee opmerkingen zijn gemaakt.

- De gehele behandeling van de Commissievoorstellen komt de Commissie bijzonder vreemd voor. Zij constateert dat herhaalde malen gesproken is van het feit dat de lidstaten vóór een versterking van de controle zijn, maar dat tevens bij diverse gelegenheden gebleken is, dat indien hiervoor voorstellen worden gedaan de lidstaten hun goede woorden niet realiseren. Verwezen moge nog eens worden naar het desbetreffende voorstel voor een kredietoverschrijving in 1973 dat werd afgewezen, het niet honoreren van een daartoe strekkend amendement van het Europese Parlement op 10 december vorig jaar en de daarbij door de Commissie afgelegde verklaring, waarin wordt geconstateerd dat haar niets anders rest dan een aanvullende begroting.
- Tenslotte heeft de Commissie - na al haar pogingen die bijna 6 maanden in beslag hebben genomen - nu slechts alleen de toezegging gekregen voor het recruteren van 20 man, nog minder dan de helft van hetgeen door haar wordt voorgesteld. De Raad moet zich er dan ook van bewust zijn, dat dit zijn gevolgen zal hebben voor de effectiviteit van de controle in de komende periode."

Nadat wederom door geen enkele delegatie hierover het woord werd gevraagd, constateerde de voorzitter dat het voorstel voor een aanvullende begroting was verworpen en dat als gevolg hiervan tevens de hiermee verband houdende punten van de lijst van A-punten waren goedgekeurd.

4. Lijst A-punten (doc. 897/74 + add.)

Akkoord.

5. Verklaring van de Voorzitter van de Raad en van de Commissie
(doc. R/1122/74)

Voorzitter Friederichs stelde de 5 concrete suggesties, vermeld op blz. 4 van genoemd document, ter sprake (stemonthouding, politiek restreint avant Raad, voorbereiding Raad door Permanent Vertegenwoordigers met voorzitter Commissie, delegatie aan Commissie en ruimere instructies aan Permanent Vertegenwoordigers). Staatssecretaris Brinkhorst noemde de analyse van de voorzitters juist en achtte de gedane suggesties van groot belang. Nederland is bereid tot een materiële discussie daarover. Indien in de huidige Raad geen besluiten over deze suggesties mogelijk zijn, dan wenst Nederland het punt "Besluitvorming" op de agenda van de Raad van 4 juni te zien. De voorzitter entameerde verder geen discussie en besloot tot bespreking van de concrete suggesties in de Raad van 4 juni.

6. Italiaanse maatregelen

De voorzitter, Minister Friederichs, stelde verrast te zijn door de Italiaanse maatregelen. Hij gaf uiting aan een algemene bezorgdheid over het voortbestaan van de Gemeenschappelijke Markt. Anderzijds kon men de moeilijkheden van de Italiaanse regering begrijpen. Er zou moeten worden gezocht naar oplossingen, die binnen het Verdrag mogelijk zijn en die zo gestructureerd zouden moeten zijn, dat de verdere ontwikkeling van de Gemeenschappelijke Markt mogelijk bleef. Het Italiaanse probleem was een probleem van algemeen economisch belang en niet alleen een landbouwprobleem; landbouw was slechts een bijzondere sektor waar moeilijkheden optraden, ten gevolge van de Italiaanse maatregelen.

Minister Colombo toonde met een aantal cijfers aan dat de lopende rekening van de betalingsbalans in versnelde mate verslechterde. Als bijzondere oorzaken hiervoor noemde hij de verhoging van de grondstoffenprijzen en een explosieve vergroting van de import in volume bezien, die van februari 1973 tot februari 1974 met ruim 78% was toegenomen. De genomen maatregelen waren niet gericht op een wijziging in het handelsverkeer, maar op beperking van de consumptieve vraag. De maatregelen waren op zichzelf niet voldoende om de betalingsbalans te herstellen. Daarvoor zou Italië een aantal maatregelen nemen of reeds hebben genomen t.w.:

- aanpassing van het disconto aan dat van de omringende landen;
- beperking van de kredietverlening, deze zou niet meer dan 15% hoger mogen zijn dan die van 1973;
- fiscale maatregelen voornamelijk bestaande uit een versnelde heffing;
- aanpassing van tarieven van overheidsdiensten teneinde de tekorten bij de openbare diensten terug te dringen.

Wat betreft de financiering van het depot bij invoer kon men drie gevallen onderscheiden:

1. financiering door het interne banksysteem: deze methode zou een vermindering van monetaire liquiditeiten ten gevolge hebben.
2. financiering door de exporteur: dit zou althans een tijdelijke vermeerdering van het deviezenbestand ten gevolge hebben.

3. Noch de importeur noch de exporteur kon het depot financieren: in dat geval zou een vermindering van de invoer plaatsvinden.

De genomen maatregelen hadden een exclusief tijdelijk en voorlopig karakter. De Italiaanse regering was zich ervan bewust, dat zij moeilijkheden veroorzaakten bij de partners, maar men kon op dit moment geen alternatieven vinden. Als men verder zou gaan in de richting van kredietbeperking zou dat kunnen leiden tot een ernstige economische crisis. Om de Italiaanse economie weer gezond te maken was de regering bereid om gezamenlijk met de partners de maatregelen te onderzoeken, die van Italië weer een valabele partner zouden kunnen maken.

President Ortolini stelde de Italiaanse maatregelen in de context van de algehele blokkage van iedere vooruitgang in de Gemeenschap. In deze context van ongerustheid en zorg moest men de Italiaanse maatregelen steunen, hoewel die overigens een distortie in de landbouwrijzen teweeg zou brengen. Men moest samen nadenken over de mogelijkheden om de ernstige situatie te verbeteren. De Commissie stelde voor het principe van de Italiaanse maatregelen te aanvaarden maar deze te doen vergezellen van een aantal voorwaarden. Zij zouden in een communautair kader moeten worden gebracht. De Commissie kon een permanente dialoog met de Italiaanse regering aangaan om te bewerkstelligen dat zo weinig mogelijk nadeel zou worden toegebracht aan de andere lidstaten. De situatie in Italië zou fundamenteel moeten veranderen. Dit zou men gezamenlijk moeten doen. Thans zal men de Italiaanse inspanning moeten steunen en onmiddellijk wederzijds bijstand moeten geven. Italië zou verdergaande en meer beslissende pogingen moeten doen tot herstel van de economie; de Gemeenschap zou dit moeten steunen maar niet alleen met financiële bijstand, ook psychisch en moreel zou men achter Italië moeten gaan staan. In een tweede fase zouden verdergaande beslissende acties moeten worden onderzocht.

De heer Emminger wees erop, dat het Monetair Comité reeds op 5 april had verklaard dat de ontwikkeling van de betalingsbalans in Italië onhoudbaar was. Intussen was de situatie nog verscherpt. De kapitaalvlucht, legaal of illegaal, was niet de hoofdoorzaak. Die moest gezocht worden in de explosieve vergroting van de omvang van de invoer. De crisis was niet zo plotseling uitgebroken dat prealabele consultatie onmogelijk was, deze zou hebben kunnen plaatsvinden op 29 april jl. in de Stuurgroep. De maatregelen van de cautie bij invoer tot 50% van de waarde van de invoer was een overwegend monetaire maatregel. De invloed op de invoer zou volgens Italiaanse experts slechts $1\frac{1}{2}$ à 2% bedragen. Britse collega's in het Monetair Comité gaven als hun ervaring, dat het directe effect op de invoer slechts ongeveer 1% geweest was. In het Monetair Comité waren door diverse leden vele vragen gesteld zoals: waarom is de maatregel alleen gericht op de invoer, waarom niet op de gehele vraag; waarom zijn er geen stringenter maatregelen genomen om de monetaire liquiditeiten te verminderen; was het niet mogelijk geweest door b.v. een devaluatie van 3 à 4% hetzelfde te bereiken; was er geen sprake van *begging my neighbour policy*? Volgens Italiaanse experts in het Monetair Comité waren vele andere oplossingen onderzocht, maar had men tenslotte deze gekozen om een recessie te voorkomen en om de partners niet meer dan nodig te schaden. Het voorstel van de Commissie om de onder artikel 109 genomen maatregelen onder te brengen onder artikel 108 had het akkoord van het overgrote deel van het Monetair Comité gevonden. Er was één uitzondering (Duitsland), die niet wilde dat door de onderbrenging van de maatregel onder artikel 108 deze door de Gemeenschap zouden worden goedgekeurd. Het Monetair Comité ging

geheel akkoord met de aanbevelingen, die de Commissie aan Italië zou willen doen. Er zou later een indringende studie moeten worden gemaakt over de mogelijkheden tot terugdringing of wegwerking van het begrotingstekort in Italië. De wederzijdse bijstand zou niet alleen in het financiële vlak moeten liggen doch ook in het commerciële en zou zich moeten uitstrekken tot samenwerking in andere internationale organisaties. Wat de eigenlijke bijstand op middellange termijn betreft leek het prematuur nu al een advies af te geven.

Bij de eerste tafelronde kwamen de volgende standpunten van de lidstaten naar voren.

Minister Guldberg wilde de moeilijkheden in Italië niet ontkennen. Als men echter de inflatiepercentages vergeleek zou men kunnen zeggen dat ook in andere landen een net zo dramatische toestand zou kunnen ontstaan. Daarom moest men naar communautaire oplossingen zoeken, anders zou het met de economie in de gehele Gemeenschap bergafwaarts kunnen gaan. De agrarische samenwerking zou intact moeten worden gehouden.

Minister Van Elslande zei de ernst van de toestand te beseffen. Het speet hem dat geen discussie vooraf mogelijk was geweest in de Raad. Er zal nu onmiddellijk actie moeten worden genomen. Hij vroeg zich af of de aanbevelingen van de Commissie wel ver genoeg gingen. Zij zouden in elk geval gepaard moeten gaan met een aantal interne maatregelen in Italië, zoals het wegwerken van het begrotingstekort. Men zou van Italië een vaste toezegging moeten vragen over deze verdergaande maatregelen. In het systeem van een depot bij invoer zou een Gemeenschapspreferentie moeten worden ingebouwd. Men moest zich bezinnen over het voortzetten van de dialoog; er zouden garanties moeten zijn dat de gestelde doeleinden bereikt zouden worden en controle zou moeten worden mogelijk gemaakt. Hij sprak de hoop uit dat allen het erover eens waren dat er niet alleen een discussie zou moeten worden gehouden maar dat men ook tot beslissingen zou moeten komen.

Minister Callaghan gaf uiting van zijn vertrouwen in Minister Colombo. Hij had sympathie en begrip voor de Italiaanse maatregelen. Het V.K. zou deze maatregelen niet volgen omdat de economische situatie niet vergelijkbaar was met die van Italië. Hij was een beetje huiverig om aan een andere regering maatregelen op economisch gebied voor te schrijven. De Italiaanse regering was zelf het beste geplaatst om te beoordelen welke maatregelen nodig waren. Naar zijn oordeel was de kapitaalvlucht van groter betekenis dan de heer Emminger had verondersteld. De invloed van de Italiaanse maatregelen op de handel moest niet worden overschat. De breuk met communautaire principes was wellicht van groter belang. De Italiaanse maatregelen zouden moeten worden ondergebracht onder artikel 108. De Italiaanse problemen gingen overigens verder dan de grenzen van het land; het was een probleem op wereldschaal.

Staatssecretaris Brinkhorst betuigde sympathie en begrip voor de Italiaanse regering. Er moest worden vermeden om in één van twee extreme houdingen te vervallen, t.w.: te doen alsof het einde van de Gemeenschap was aangebroken, of de gerezen problemen als zuiver Italiaanse problemen te behandelen. De Gemeenschap moest aantonen dat zij tot het nemen van beslissingen in staat zou zijn. De gerezen problemen toonden de zwakte aan van een Gemeenschap, die uitsluitend gebaseerd was op een Douane Unie zonder convergentie van economische en monetaire politiek. De Nederlandse regering betreunde dat de maatregelen de Gemeenschappelijke Markt aantastten.

Vereist was nu dat de Italiaanse regering zich fundamenteel bereid toonde om interne consoliderende maatregelen te nemen en dat de genomen maatregelen zouden worden ingebed in het communautaire kader, d.w.z. dat 108 moest worden toegepast. De Nederlandse regering was bereid om mee te denken over oplossingen van de moeilijkheden. Om nu een beslissing te nemen over de wederzijdse steun leek prematuur. Er zou een totaal pakket van te nemen maatregelen moeten worden vastgesteld. Er was dus sprake van een soort parallelproces van interne Italiaanse maatregelen en Gemeenschapsmaatregelen.

Minister Thorn verkondigde de Luxemburgse bereidheid om mee te helpen bij het zoeken naar oplossingen. De benadering van het probleem zou communautair moeten zijn. Italië zou concreter moeten zijn over de te nemen interne maatregelen. In deze Raad zou in ieder geval over de principes beslist moeten worden.

De Ierse woordvoerder, Minister Keating, zei dat er geen twijfel bestond dat de Italiaanse situatie een ernstige crisis voor de Gemeenschap betekende. Men kon niet weten of andere landen gespaard zouden blijven. Daarom zouden voor alle landen gelijkelijk long-term maatregelen moeten worden genomen om dat te voorkomen. Voorafgaande consultatie van de Italiaanse maatregelen was nodig geweest. Men zou thans een communautaire oplossing moeten zoeken, ook al wist men niet hoe die eruit zou moeten zien.

Minister Jobert stelde dat de Italiaanse maatregelen, die gebaseerd waren op artikel 109, de Douane Unie en de landbouwpolitiek in gevaar brachten en dat zij derhalve niet zouden kunnen worden gesanctionneerd via artikel 108. Als artikel 108 zou moeten worden toegepast zou men ook andere maatregelen moeten zoeken. Frankrijk was door de Italiaanse maatregelen speciaal getroffen, daarom zouden meer communautaire maatregelen moeten worden gezocht.

De heer Apel had geen illusies over de gevolgen van de maatregelen. Er zouden sterke psychologische consequenties in Duitsland optreden. Hij had volledig begrip voor de Italiaanse situatie en een groot vertrouwen in de heer Colombo, maar de Italiaanse regering zou voornamelijk interne maatregelen moeten nemen. De Commissievoorstellen waren niet voldoende, men moest snel handelen. In de Raadszitting van begin juni zou aanmerkelijke vooruitgang moeten zijn geboekt. De financiële steun op middellange termijn kon vandaag niet besloten worden. Duitsland was tot constructieve medewerking bereid maar had wellicht nog enige weken nodig om de zaken beslissingsrijp te maken.

Minister Van der Stee constateerde, dat de Italiaanse maatregelen een uiterst ernstige bedreiging voor het landbouwbeleid vormden. De ministers van landbouw zouden zich moeten beraden op de mogelijkheid voor alternatieven die niet die nadelen hadden, maar die voor Italië even effectief zouden zijn. Hij vroeg of de Italiaanse ministers daaraan hun medewerking konden verlenen.

Minister Ertl noemde de Italiaanse maatregelen ook politiek van zeer zwaar gewicht. De boeren in Zuid-Duitsland waren ernstig ontstemd over de diepgaande inkrimping in de landbouwpolitiek. Door deze nationale maatregelen trachtte Italië verliezen te compenseren. Dit leidde tot escalatie. Men kon niet doen alsof de zaken niet in een zeer gevaarlijk stadium waren gekomen. Hij appelleerde aan de Italiaanse regering om nochtans het ergste te verhinderen. De eenzijdige maatregelen riepen politieke en psychologische gevaren op. Een principiële discussie zou op korte termijn moeten worden gehouden.

Minister Marcellin achtte een technische discussie tussen de landbouwministers nodig om tot een besluit over de waardering van de Italiaanse maatregelen te komen.

Vice-President Haferkamp constateerde, dat vele delegaties de financiële steun op middellange termijn prematuur vonden, maar de ontwerpbeschikking van de Commissie over wederzijdse bijstand ging niet alleen over de financiële steun. Om de andere aspecten van de beschikking te behouden stelde hij voor artikelen 3, 4 en 5 te schrappen en daarvoor in de plaats te stellen, dat de Raad zich te rechter tijd over de financiële steun op middellange termijn zou uitspreken. Die uitspraak zal dan wel vóór 31 juli a.s. plaats moeten vinden.

De voorzitter was van oordeel dat er in de huidige Raad geen kans was om alle voorstellen van de Commissie aan te nemen. Financiële bijstand was nog niet nodig. De Raad kon de Italiaanse maatregelen niet formeel goedkeuren, er zouden meer interne maatregelen in Italië nodig zijn. Hij had een resolutie opgesteld, waarvan de tekst luidde:

- "1. De Raad betreurt de maatregelen waartoe de Italiaanse Regering zich naar aanleiding van de bedenkelijke ontwikkeling van de economische situatie in Italië genoodzaakt heeft gezien. Hij is van mening dat de bestaande moeilijkheden opgelost moeten worden in het kader van de Verdragen en de ontwikkeling van de Gemeenschap.
2. De Raad neemt kennis van de richtsnoeren voor de economische maatregelen welke de Commissie in een aanbeveling overeenkomstig artikel 108, lid 1, van het Verdrag aan Italië zal richten. Hij verwacht dat de Italiaanse Regering op grond van deze aanbeveling en in nauwe samenwerking met de Commissie een doeltreffend en concreet stabilisatieprogramma zal opstellen ten einde de bestaande moeilijkheden uit de weg te ruimen.
3. De Raad zal dit stabilisatieprogramma zo spoedig mogelijk en uiterlijk in zijn zitting van juni behandelen. Zodra het programma is voorgelegd, is hij bereid een besluit te nemen over de toekenning van de door de Commissie voorgestelde bijstand.
4. De Raad neemt ter kennis dat de Commissie overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag voornemens is Italië tijdelijk en onder toezicht van de Gemeenschap te machtigen de bedoelde maatregelen te handhaven.
5. De problemen in verband met de landbouwprodukten worden opgelost via een specifieke landbouwregeling welke de beginselen van de gemeenschappelijke landbouwmarkt niet ter discussie stelt."

Minister Colombo bedankte zijn collega's voor het begrip dat zij getoond hadden. Italië had zich conform het Verdrag gedragen door de maatregelen te baseren op artikel 109. Men had gesproken over het gebrek aan pre-consultatie, maar de maatregelen waren urgent geweest. De partnerstaten waren geïnformeerd conform aan de communautaire geest. De verstoringen op de landbouwmarkt waren niet de vrucht van de Italiaanse maatregelen, deze verstoringen bestonden reeds, en zij vonden hun oorzaak in velerlei omstandigheden. Italië vroeg thans niet formeel om steun op middellange termijn, dat kon later gebeuren. Controle van de Commissie en de

permanente dialoog met de Commissie en de lidstaten was acceptabel. In alle eerlijkheid moest gezegd worden dat in de huidige Raad of de Landbouwraprad vandaag geen beslissingen zouden worden kunnen genomen. Italië was open voor discussie, men moest tijd hebben om samen alles te onderzoeken.

Lid 1 van de resolutie van de voorzitter was voor Italië onaanvaardbaar. Tijdens de discussie over de tekst van de resolutie werden zoveel verschillende tekstwijzigingen voorgesteld dat de voorzitter tenslotte constateerde dat over zijn voorstel geen overeenkomst mogelijk bleek te zijn.

Bespreking van de ontwerp beschikking voor wederzijdse bijstand was volgens Minister Jobert niet mogelijk zolang men niet wist wat de Ministers van Landbouw hadden besloten.

Minister Colombo zette nogmaals uiteen dat ook de Italiaanse regering alle maatregelen in een communautair kader geplaatst wenste te zien onder controle van de Commissie. Italië maakte op dit moment geen probleem van de middellange steun omdat deze niet direct een dringend probleem vormde. Een beslissing op dit punt was nu niet noodzakelijk. De genomen maatregelen konden volgens Colombo niet verdeeld worden in industriële produkten en landbouwprodukten. De landbouwprodukten konden niet worden uitgezonderd van de maatregel.

In de gecombineerde vergadering trad Minister Ertl als voorzitter op. Hij vermeldde dat de Landbouwraprad voor 90% eens geworden was over de voorstellen van de Commissie, dat echter op 10% van de voorstellen geen eenheid te verkrijgen was. Verwezen moge worden naar het verslag van de Landbouwraprad.

Minister Colombo meende dat de Raad op de verkeerde weg was. Men moest de zaken duidelijk stellen en men moest niet aannemen dat de monetaire maatregelen landbouwmaatregelen geacht moesten worden. Dat was niet de Italiaanse bedoeling. Italië was bereid artikel 108 te aanvaarden met alle gevolgen van dien. Hij benadrukte nogmaals dat men niet de landbouwmaatregelen moest scheiden van de rest van de maatregelen, het was een geheel.

Voorzitter Ertl constateerde dat dus een Raad van Landbouwministers overbodig was geweest omdat men de landbouwmaatregelen niet had kunnen afzonderen. De voorbereiding van de Raad was dus verkeerd geweest. Hij vroeg de delegaties of iedereen artikel 108 zou kunnen aanvaarden.

Minister Van der Stee zei niet te begrijpen wat de Landbouwministers dan vele uren lang in de Landbouwraprad hadden gedaan.

Minister Colombo stelde dat de maatregelen genomen waren onder artikel 109. Italië was bereid over te gaan naar maatregelen gebaseerd op 108 maar dan zou men wel moeten weten wat de Commissie zou gaan doen. Als men artikel 108 lid 3 zo zou interpreteren dat de Commissie alle bevoegdheden discretionair kan toepassen, dan moet Italië wel eerst weten waar de Commissie naar toe ging.

Minister Jobert betwijfelde of er in de Raad een goede beslissing bereikt zou kunnen worden. Hij zag wel de noodzaak om naar een communautaire procedure te gaan, men moest af van artikel 109. Maar er zou geen Raadsbeslissing moeten worden geforceerd. Frankrijk kon het landbouwdeel van de maatregelen niet accepteren. De Commissie zou daarvoor de verantwoording moeten nemen ex artikel 108 lid 3. Samenvattende zei hij dat, als de Raad geen besluit zou nemen, dat de Commissie dan zelf beslissingen zou moeten nemen, waarbij hij hoopte dat ze op landbouwgebied de gemeenschappelijke preferentie niet zou vergeten.

President Ortoli vermeldde dat, als de Raad niet tot een besluit zou komen, de Commissie haar verantwoordelijkheid zou nemen. Hij vroeg een kwartier schorsing om zich met zijn collega's te beraden.

Na hervatting gaf president Ortoli de volgende indicaties van de maatregelen, die de Commissie denkt te nemen:

De Commissie zal de Italiaanse regering autoriseren de maatregelen te nemen die zij al genomen heeft, d.w.z. nu gebaseerd op artikel 108, lid 3, waarbij gepreciseerd zal worden dat de uitvoering en de administratie eenvoudig moeten zijn, dat de vrijmaking van de depots automatisch moet zijn, dat de Italiaanse administratie het onderzoek vergemakkelijkt en controle van de Commissie aanvaardt en dat de Commissie nauwlettend de ontwikkeling van de maatregelen zal volgen. Voor alle produkten, niet alleen de landbouwprodukten, zal de Commissie een heronderzoek doen voor 31 juli 1974. De Commissie behoudt zich het recht voor de autorisatie te wijzigen of aan te vullen. Voor agrarische produkten heeft de Commissie een grote bezorgdheid. De autorisatie op dit gebied is gebonden aan de volgende voorwaarden:

De maatregelen van Italië op landbouwgebied moeten zo spoedig mogelijk aan een einddatum gebonden worden. Intussen zal de Commissie en de Italiaanse regering met inschakeling van de overige lidstaten zoeken naar oplossingen die de landbouwpolitiek niet schaden. De Commissie zal daartoe eventueel voorstellen doen.

Minister Jobert constateerde dat de Commissie haar verantwoordelijkheid uit het Verdrag genomen had zodat de Raad beëindigd kon worden.

Minister Van Elslande wenste de gehele problematiek op 4 juni a.s. weer te bespreken aan de hand van een rapport van de Commissie. Van Commissiezijde werd dit rapport toegezegd.

President Ortoli stelde nog dat het voorstel voor een beschikking voor wederzijdse bijstand op de agenda moest worden gehandhaafd.

De voorzitter sloot de vergadering af met de constatering dat de Raad acte had genomen van de voornemens van de Commissie om besluiten te nemen op basis van artikel 108 lid 3 en dat de Raad zich het recht voorbehield om tijdens zijn zitting van 4 juni de problematiek weer te behandelen.

7. Versterking van de budgettaire bevoegdheden van het E.P. (doc. R/583/74 + add. 1 en 2)

Zonder op de inhoud in te gaan vermeldde plaatsvervangend Permanent Vertegenwoordiger Boemcke dat er sinds de laatste behandeling in de Raad aanzienlijke vooruitgang is gemaakt in het Comité van Permanent Vertegenwoordigers. Een besluit over de versterking van de budgettaire bevoegdheden van het E.P. leek in deze Raad evenwel nog niet mogelijk. De heer Boemcke suggereerde daarom het punt 4 juni weer op de Raadsagenda te plaatsen. Aldus werd besloten.

8. Samenwerkingsovereenkomsten (doc. R/1093/74)

N.a.v. een desbetreffende vraag van Sir Christopher Soames zei Sir Michael Palliser dat deze materie in Londen nog eens bekeken was n.a.v. de laatste discussie bij de Permanent Vertegenwoordigers. De Britse regering bleef van mening dat de consultatie alleen zou dienen plaats te vinden m.b.t. de staatshandellanden. Aangezien de informatie vooral ten doel had om de gemeenschappelijke handelspolitiek veilig te stellen, ging de Britse regering er echter mee akkoord, om de informatie t.a.v. samenwerkingsovereenkomsten met alle derde landen toepasselijk te doen zijn.

Staatssecretaris Pedini herhaalde dat Italië voor toepassing van de procedure op samenwerkingsovereenkomsten met alle derde landen was, maar bereid was water in de wijn te doen om althans tot enige beslissing te komen.

Sir Christopher Soames bracht daarop de dank van de Commissie aan Sir Michael over, doch merkte op dat andere lidstaten de mogelijkheid voorstonden om, zo nodig, de informatie in consultatie over te laten gaan. Deze consultatie had tweeërlei doel. Ten eerste zeker te stellen dat de samenwerkingsovereenkomsten geen inbreuk maakten op de gemeenschappelijke handelspolitiek. Als de mogelijkheid van een dergelijke inbreuk zou worden geconstateerd, dan zouden de lidstaten er toch geen bezwaar tegen kunnen hebben daarover te consulteren. Ten tweede om een garantie te krijgen dat de landen waarmee samenwerkingsovereenkomsten werden gesloten de lidstaten niet tegen elkaar konden uitspelen. Als informatie verkregen werd dat zulks wel geschiedde was het toch ook dáár in het belang van de lidstaten dat daarover werd geconsulteerd. In beide gevallen zou consultatie vanzelfsprekend alleen plaatsvinden indien deze nodig werd geacht. Aangezien tegen de wenselijkheid van deze consultaties nooit specifieke bezwaren waren aangevoerd vroeg Soames zich af of deze materie niet terugverwezen kon worden naar de Permanent Vertegenwoordigers, om te zien of hier fundamentele tegenwerpingen tegen zouden worden ingebracht en in welke mate overeenstemming zou kunnen worden bereikt. De Raad van 4 juni zou dit onderwerp dan weer op de agenda kunnen vinden.

Sir Michael Palliser vroeg zich af of de Raad het niet toch op iets eens zou kunnen worden dat een stap vooruit zou betekenen in deze zaak. Hij voegde daaraan toe dat de Britse regering tijd nodig had om deze zaak volledig uit te diepen, zodat hij geenszins zou kunnen garanderen dat het het V.K. mogelijk zou zijn om op 4 juni mee te werken aan een beslissing die zo ver zou gaan als de Commissie wenste.

Voorzitter Apel, die het voorzitterschap van Minister Friederichs had overgenomen, concludeerde dat het onderwerp het beste terugverwezen kon worden naar de Permanent Vertegenwoordigers. Voor een zinvolle discussie daar leek het hem wel nodig dat de Permanent Vertegenwoordigers instructies zouden krijgen die hun enige speelruimte liet.

9. Betrekkingen met de staatshandellanden

De conclusies zoals weergegeven in werkdocument 6 werden, nadat Denemarken zijn wachtreserve had ingetrokken, zonder discussie aanvaard.

N.B. Minister Friederichs droeg aan het einde van de middag het voorzitterschap over aan Staatssecretaris Apel om tijdig naar Bonn te kunnen terugkeren i.v.m. het ontslag van de bondsregering. Minister Ertl volgde dat voorbeeld niet en presideerde 's avonds nog de Raadszitting, waaraan toen ook de Ministers van Landbouw deelnamen en waarover verslag volgt.

10. Middellandse Zee

Voorzitter Apel concludeerde dat, aangezien het finale compromisvoorstel van het voorzitterschap nog niet voldoende bestudeerd is kunnen worden in alle hoofdsteden, het beter was een zakelijk debat uit te stellen tot de volgende Algemene Raadszitting. Hij verbond hieraan het gebruikelijke dringende appèl aan de delegaties, de Permanent Vertegenwoordigers zodanig te instrueren, dat een reële convergentie van standpunten - en zo mogelijk consensus - reeds in het voorbereidend stadium "weitgehend" mogelijk zou blijken.

11. ACP-onderhandelingen (doc. I/47/74)

Commissaris Cheysson wees nogmaals op de tijdsdruk waaronder deze onderhandelingen staan en op de slechte indruk die de EG maakt door het niet bepalen van een standpunt op vele terreinen. Op 6 juni overleggen de ACP-landen op ministeriël niveau over de laatste directieven aan hun gevolmachtigden. De Commissie acht het daarom nodig dat de onderhandelingen m.n. in de landbouwsector avant eind mei wezenlijk gevorderd zijn. De ACP-landen zullen de EG uitnodigen voor een ministeriele conferentie op 29 juli te Kingston. Met het oog daarop wil de Commissie op 24 juni de laatste aanvullende directieven hebben zodat alle grote onderwerpen avant 29 juli behandeld kunnen zijn.

De voorzitter van het Coreper Lebsanft gaf een kort overzicht van de stand van zaken m.b.t. deze onderhandelingen en wees erop, dat voortgang a neuf voor een aantal terreinen (stabilisatieregeling, financiële hulp en institutionele bepalingen) pas mogelijk is na ontvangst van aanvullende voorstellen van de Commissie. Op het gebied van de landbouw zijn intern wel vorderingen gemaakt maar overeenstemming daarover leek in deze Raad toch nog niet mogelijk.

Minister Van Elslande had parallel aan de Raad een groep willen laten werken op het landbouwvolet, waarna de Raad aanvullende directieven zou hebben kunnen vaststellen. Nu dit wegens het gevorderde uur niet meer mogelijk was stelde hij voor dat de Permanent Vertegenwoordigers ruime instructies krijgen zodat uiterlijk in de Raad van 4 juni een besluit van de Raad mogelijk is. Commissaris Cheysson meende dat 4 juni te laat is en wees er daarbij op dat de landbouwprodukten de belangrijkste exportartikelen zijn voor de ACP-landen.

Staatssecretaris Pedini zei toe dat de Italiaanse Permanent Vertegenwoordiger ruimere instructies zal krijgen. Minister Jobert deed dit eveneens en wilde daarmee bereiken dat na een behandeling in het Comité van Permanent Vertegenwoordigers de schriftelijke procedure kan worden gevolgd. De Franse delegatie maakt zich er overigens zorgen over dat de discussies over de ACP-onderhandelingen naar haar mening te veel in het kader van de algemene ontwikkelingshulp terecht zijn gekomen.

Sir Michael Palliser herinnerde aan de principiële Britse stellingname dat de EG vrije toegang voor de landbouwprodukten van de ontwikkelingslanden moet toestaan. Daarbij gaat het niet alleen om de rechten maar ook om de heffingen. Het V.K. is echter bereid om conform het Commissievoorstel een produktgewijze benadering te aanvaarden. Het V.K. behoudt zich het recht voor hierop terug te komen in het licht van de reakties van de ACP-landen. Hierop reageerde Commissaris Cheysson met de opmerking dat de ACP-landen in Addis Abeba zelf de produktgewijze benadering al hebben aanvaard.

Sir Michael zei dat, naar Brits inzicht, de Commissievoorstellen uitgebreid moeten worden, o.a. m.b.t. rundsvlees en citrusfruit. Het V.K. blijft de associatiepolitiek bezien vanuit het oogpunt van een globale ontwikkelingspolitiek.

Staatssecretaris Brinkhorst zei aan de hand van recente reiservaringen te weten hoe zeer de ACP-landen hechten aan snelle vorderingen m.n. op het gebied van de landbouw. Hij ondersteunde dan ook de pogingen van de Commissie om tot spoedige besluiten te komen. Ook Nederland blijft de associaties benaderen vanuit het oogpunt van een mondiale ontwikkelingspolitiek.

11. ACP-onderhandelingen (doc. I/47/74)

Commissaris Cheysson wees nogmaals op de tijdsdruk waaronder deze onderhandelingen staan en op de slechte indruk die de EG maakt door het niet bepalen van een standpunt op vele terreinen. Op 6 juni overleggen de ACP-landen op ministeriël niveau over de laatste directieven aan hun gevolmachtigden. De Commissie acht het daarom nodig dat de onderhandelingen m.n. in de landbouwsector avant eind mei wezenlijk gevorderd zijn. De ACP-landen zullen de EG uitnodigen voor een ministeriele conferentie op 29 juli te Kingston. Met het oog daarop wil de Commissie op 24 juni de laatste aanvullende directieven hebben zodat alle grote onderwerpen avant 29 juli behandeld kunnen zijn.

De voorzitter van het Coreper Lebsanft gaf een kort overzicht van de stand van zaken m.b.t. deze onderhandelingen en wees erop, dat voortgang a neuf voor een aantal terreinen (stabilisatieregeling, financiële hulp en institutionele bepalingen) pas mogelijk is na ontvangst van aanvullende voorstellen van de Commissie. Op het gebied van de landbouw zijn intern wel vorderingen gemaakt maar overeenstemming daarover leek in deze Raad toch nog niet mogelijk.

Minister Van Elslande had parallel aan de Raad een groep willen laten werken op het landbouwvolet, waarna de Raad aanvullende directieven zou hebben kunnen vaststellen. Nu dit wegens het gevorderde uur niet meer mogelijk was stelde hij voor dat de Permanent Vertegenwoordigers ruime instructies krijgen zodat uiterlijk in de Raad van 4 juni een besluit van de Raad mogelijk is. Commissaris Cheysson meende dat 4 juni te laat is en wees er daarbij op dat de landbouwprodukten de belangrijkste exportartikelen zijn voor de ACP-landen.

Staatssecretaris Pedini zei toe dat de Italiaanse Permanent Vertegenwoordiger ruimere instructies zal krijgen. Minister Jobert deed dit eveneens en wilde daarmee bereiken dat na een behandeling in het Comité van Permanent Vertegenwoordigers de schriftelijke procedure kan worden gevolgd. De Franse delegatie maakt zich er overigens zorgen over dat de discussies over de ACP-onderhandelingen naar haar mening te veel in het kader van de algemene ontwikkelingshulp terecht zijn gekomen.

Sir Michael Palliser herinnerde aan de principiële Britse stellingname dat de EG vrije toegang voor de landbouwprodukten van de ontwikkelingslanden moet toestaan. Daarbij gaat het niet alleen om de rechten maar ook om de heffingen. Het V.K. is echter bereid om conform het Commissievoorstel een produktsgewijze benadering te aanvaarden. Het V.K. behoudt zich het recht voor hierop terug te komen in het licht van de reakties van de ACP-landen. Hierop reageerde Commissaris Cheysson met de opmerking dat de ACP-landen in Addis Abeba zelf de produktsgewijze benadering al hebben aanvaard.

Sir Michael zei dat, naar Brits inzicht, de Commissievoorstellen uitgebreid moeten worden, o.a. m.b.t. rundsvlees en citrusfruit. Het V.K. blijft de associatiepolitiek bezien vanuit het oogpunt van een globale ontwikkelingspolitiek.

Staatssecretaris Brinkhorst zei aan de hand van recente reiservaringen te weten hoe zeer de ACP-landen hechten aan snelle vorderingen m.n. op het gebied van de landbouw. Hij ondersteunde dan ook de pogingen van de Commissie om tot spoedige besluiten te komen. Ook Nederland blijft de associaties benaderen vanuit het oogpunt van een mondiale ontwikkelingspolitiek.

De Ierse Minister Keating was bereid mee te werken aan spoedige besluiten. In reactie op de Britse opmerkingen t.a.v. rundsvlees zei hij dat Ierland geen verdergaande concessies op dat gebied wil. Hoewel de Afrikaanse export op dit moment kwalitatief en kwantitatief niet erg gevaarlijk is, ziet Ierland grote expansiemogelijkheden voor de Afrikaanse produktie met alle gevaren van dien voor de Ierse veetelers. Wellicht is echter een compromis denkbaar met een systeem van herzienbare quota en minimumprijzen.

De voorzitter concludeerde dat het hele dossier weer verwezen wordt naar het Comité van Permanent Vertegenwoordigers dat zo spoedig mogelijk een schriftelijke procedure mogelijk moet maken.

12. Regionale politiek

Staatssecretaris Pedini zei dat Italië niet kan aanvaarden dat besluitvorming over dit onderwerp steeds weer wordt uitgesteld. De Raad zal binnenkort tot een voor ieder bevredigende oplossing moeten komen. Het uitblijven van een besluit draagt volgens Pedini bij tot de non-integratie: het maakt immers individuele akties van lidstaten noodzakelijk. Hij verwees daarbij zelfs naar de Italiaanse maatregelen tot herstel van het evenwicht van de betalingsbalans.

Minister Guldberg zei dat ook Denemarken hecht aan een spoedige beslissing, zo mogelijk begin juni. Commissaris Thomson herinnerde eraan dat de Commissie op 4 maart haar voorstellen inzake de omvang en de verdeling van het fonds had aangepast. De Commissie is te allen tijde bereid de discussie weer op te vatten.

Staatssecretaris Brinkhorst zei dat ook Nederland steeds bereid is om de fundamentele discussie over een werkelijk regionale politiek te hervatten, zeker in het licht van de huidige crisissituatie in de Gemeenschap. Avant de zomer zou een besluit genomen moeten worden. De Belgische en Ierse delegatie sloten zich hierbij aan. De Britse delegatie intervenueerde niet over dit onderwerp.

13. Diversen

a) Verklaring van de voorzitter over de stand van de werkzaamheden i.v.m. het voorstel tot herziening van de bezoldigingen ingevolge de correctie van de specifieke indicator voor een der lidstaten.

De aangekondigde verklaring bleef uit.

b) Rooster werkzaamheden

Geen opmerkingen.

.....